

ste Del af Aaret, og det er et stort Spørgsmaal, om ikke to mindre Skibe vilde gøre langt bedre Fyldest for den Opgave, som er stillet deroppe. Islænderne mene i alt Fald noget saadant, og saa vidt jeg ved, har der i Altinget været Forslag fremme om, at Island ogsaa burde give et Bidrag til en bedre Fiskeriinspektion deroppe, naar de kunde faa to Fiskeriinspektions-skibe, der vare noget mindre og mere hurtiggaaende, og som ikke kostede saa meget at holde, som det koster at holde „Hejmdal“. Men denne Mening, som jeg saaledes har, og flere med mig, have vi ikke draget frem i Udvalget over for de stærke Ønsker, som man fra Marinens Side nærede om at faa paabegyndt et Panserskib af „Herluf Trolle“-Typen. Man er, som sagt, i Aar gaaet ind paa at paabegynde et saadant Skib for det Beløb, der er opført til Nybygning paa Marinens Konto.

Dernæst skal jeg gaa over til at tale om de Ændringsforslag, der ere stillede, og jeg skal straks begynde med de Ændringsforslag, der ere stillede til Værftskontoen, idet jeg ikke agter at omtale hele den foranstaaende Række af Ændringsforslag, som angaa Understøttelser; ærede Medlemmer kunne jo angaaende disse Ændringsforslag se, hvad der staar i Betænkningen, jeg har ikke noget nyt at tilføje om dem. De Ændringsforslag, der ere stillede til Værftskontoen, gaa jo ud paa at foretage en Række Nedsættelser af de paa Værftskontoen foreslaaede Beløb, og der er om selve Ændringsforslagene ikke nogen Meningsforskel mellem Flertallet og Ministeren, derimod nok nogen Meningsforskel om Forudsætningerne for disse Ændringsforslag. Omfanget af Ændringsforslagene er foranlediget ved en Skrivelse, som den højtærede Minister i Fjor tilstillede Søværnsudvalget. Vi have i tidligere Aar i Finansudvalget behandlet disse Poster og have Aar efter Aar opnaaet Overenskomst med Marineministeren om de Summer, som skulde bevilges, og vi have haft det Indtryk af Marineministeren og af de Forhandlinger, vi have ført, at vi her paa disse Poster havde foretaget Nedsættelser, som vare forsvarlige og dog samtidig af den Art, at man ikke godt kunde gaa længere ned, hvis Flaaden skulde holdes tilbørligt vedlig. Ministeren har meget stærkt foreskrevet os, at de Nedsættelser, vi havde foreslaaet, var den yderste Grænse, han under nogen Omstændighed kunde gaa til, naar Flaaden skulde holdes i den Stand, den skulde holdes i for at fyldestgøre sit Formaal. Det er derfor rimeligt, at vi i

Fjor blev ikke saa ganske lidt forundrede over at se, at den højtærede Minister i et andet Udvalg møder med en Skrivelse, gaaende ud paa, at der yderligere paa disse Konti kan ske Nedsættelser til et Beløb af 131,000 Kr. Da jeg for mit Vedkommende saa denne Skrivelse, fattede jeg jo Mistillid til, at den Forhandling, vi i Finansudvalget havde ført med Ministeren i tidligere Aar og ogsaa i Fjor, virkelig havde ført til et Resultat, som stemmede med de Forudsætninger, hvormed den fra begge Sider var ført, og paa den anden Side maatte jeg ogsaa nære nogen Mistillid, om virkelig den bebudede Nedsættelse af 131,000 Kr. paa Vedligeholdelsesbevillingen, ogsaa kunde holde Stik over for de Krav, som Søværnsudvalget havde opstillet. Dette Udvalg havde nemlig krævet en Nedsættelse, som ikke blot skulde være for et enkelt Aar, men som skulde vise sig holdbar ogsaa i Længden. Man kunde ved at se denne Skrivelse kun faa Uklarhed om, hvorledes hele Sagen forholdt sig.

Imidlertid maa jeg gaa ud fra, at de Nedsættelser, den højtærede Marineminister har bebudet, er sagligt forsvarlige med Henblik paa Flaadens Vedligeholdelse. Thi vare de ikke sagligt forsvarlige og virkelig holdbare, maatte de være politisk uforsvarlige over for det Udvalg, hvortil de ere fremsendte, thi saa kunde de kun føre til, at dette Udvalg maaske var gaaet med til en Søværnslov og havde faaet Tinget her til at vedtage en Søværnslov under fejle Forudsætninger. Og at vedtage en Lov under fejle Forudsætninger, grundede paa Oplysninger, som vare tilflydte os fra Marineministeriet, vilde kunne føre til ny politiske Stridigheder allerede til næste Aar eller ad Aare. Derfor siger jeg: Jeg maa gaa ud fra, at disse Nedsættelser, som den højtærede Minister saaledes har stillet i Udsigt, virkelig ere saglig forsvarlige; thi ere de ikke det, maa de være politisk uforsvarlige.

Da vi i Aar kom sammen i Finansudvalget for at foretage vort sædvanlige Arbejde paa Budgetterne og kom til Marineministeriets Budget, var det klart, at saaledes som Stillingen var, kunde vi ikke foretage andre Nedsættelser end dem, den højtærede Marineminister selv foreslog. Og det have vi ogsaa gjort; de Beløb, hvortil vi have nedsat de enkelte Poster, ere jo ganske de samme Summer, som den højtærede Marineminister selv har foreslaaet Rigsdagen gennem sin Skrivelse. Den højtærede Marineminister har ganske vist i Aar krævet betydeligt mere end i Fjor, og